

Nagovor nadškofa Zoreta ob 15-letnici razglasitvi brezjanske bazilike za Slovensko Marijino narodno svetišče in posvetitvi novega oltarja v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah

Dragi p. Robert, rektor Brezjanskega svetišča, in vsi frančiškovi bratje, varuhi tega svetišča, dragi bratje duhovniki, diakona, bogoslovci, drage sestre redovnice, spoštovani bratje in sestre!

Najprej vas iskreno pozdravljam v novem letu na Brezjah pri naši materi Mariji, h kateri se tukaj zatekamo, kot k tisti, ki pomaga in prihajamo vedno znova k njej, ker ima vsak izmed nas osebno izkustvo njene materinske naklonjenosti, njene bližine in njene pomoči. Zbrali smo se na dan, ko slavimo njeno Božje materinstvo, ko je, kot smo slizali povedati apostola Pavla, Jezus Kristus, Božji Sin, prišel na ta svet, ko se je rodil iz Oene in to Oeno in materinstvo te Oene danes praznujemo v katolizki Cerkvi. Jezus Kristus je prišel razodeti Očeta, razodeti njegovo ljubezen. Jezus Kristus, ki je prišel razodeti lovekovo dostojanstvo. Kolikzna je Božja bližina in Božja naklonjenost do loveka! Jezus Kristus je v ljubezni šel do konca, na križ, v molitev za odpustanje, v smrt in v vstajenje. On je bil rojen tako, kakor smo bili rojeni mi. In pred to skrivnostjo, dragi bratje in sestre, bi morali vedno znova ostrmeti, pred to skrivnostjo bi morali klečati in te skrivnosti bi se morali vedno znova veseliti. Božji Sin je rojen iz lovezke matere, kakor smo tudi mi rojeni vsak iz svoje matere. Kakzna bližina in kakzna skrivnost. Zato se danes zahvalimo Mariji, da je sprejela poslanstvo Božjega materinstva, in hkrati se zahvalimo tudi svojim materam, da so sprejele poslanstvo materinstva in rodile nas in rodile naše sestre in brate.

Obenem se na danaznji praznik naš pogled na poseben našin usmerja k Jezusu Kristusu, posebej zaradi tega, ker bomo pri tej sveti daritvi posvetili oltar v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah. Za Jezusa bogoslužje pravi, da je postal duhovnik, oltar in jagnje obenem. Kar pomeni, da, ko se kristjani zbiramo okoli oltarja, se zbiramo okoli Jezusa Kristusa. Oltar v vsaki cerkvi predstavlja Jezusa Kristusa. Posvečeni oltar je naš poseben našin, ker je izvzet iz vsake druge rabe in je namenjen samo za sveto, za sveto, kjer Bog v Jezusu Kristusu v evharistiji prihaja na ta svet. In ta oltar, kakor tudi vsi drugi oltarji, dragi bratje in sestre, mora postati vaz oltar, mora postati tvoj oltar. Kaj hočemo s tem povedati? Ta oltar ne sme biti nikoli odmaknjen od tvojega Oivljenja. Kakor so pastirji prišli v Betlehem in tam nazli Kristusa v Marijinem naročju, tako moramo tudi mi vedno znova prihajati k oltarju, kajti tam se nam bo naš poseben našin razodeval Jezus Kristus. In naš oltar in naš oltarje v vazih domaših cerkvah polagajte svoje Oivljenje. Nikoli naj naš oltarju ne bo samo mazna knjiga in patena s hostijo in kelih z vinom! Na tem oltarju moraz vedno biti tudi ti, tvoje Oivljenje, tvoji najljubzi. Kajti, ko duhovnik pri pripravi darov povzdigne kelih in povzdigne hostijo, moli: »Hvaljen Bog, Gospod veselja, po tvoji dobroti smo prejeli ta kruh, tebi ga prinazamo, sad zemlje in dela lovezkih rok.« Ob teh besedah, dragi bratje in sestre, mora vsak izmed nas vse svoje delo, vse svoje skrbi, vse svoje Oivljenje položiti zraven naš oltar. Tebi prinazamo to delo lovezkih rok in ta sad zemlje, to delo lovezkih rok in ta sad trte, naj nam postane kruh Oivljenja, naj nam postane duhovna pijača. Poglejte, bratje in sestre! Gre za to, da Bog v evharistiji sprejme naše delo, da ga spremeni v kruh za Oivljenje, v duhovno pijačo. In zato pravim, da mora postati tvoj oltar, na katerem mora vsako nedeljo, vsako sveto

daritev znova le0ati delo tvojih rok, le0ati vsa tvoja ljubezen, le0ati vsa tvoja skrb, le0ati vse tvoje trpljenje.

Na ta na in oltar ne bo ostajal prazen in sveta daritev ne bo ostajala odmaknjena od nikogar izmed nas, ampak bo ta oltar postajal v resnici moj oltar, moj prostor sre anja z Bogom in po drugi strani bo postajal ta oltar prostor mojega posve enja, posve evanja mojega 0ivljenja. In ne pozabimo tudi to, dragi bratje in sestre, kakor bo maziljen ta oltar, tako je bil maziljen vsak izmed vas. S sveto krizmo, posve eno na veliki etrtek pri krizmeni mazi, bomo mazilili ta oltar. Z isto sveto krizmo, posve eno pri krizmeni mazi na veliki etrtek, posve eno v isti skrivnosti Jezusa Kristusa, njegovega trpljenja, smrti in vstajenja, je bil maziljen tudi vsak izmed nas na svojem elu. Posve eni smo. Posve eni smo zato, da bi tudi mi postali oltar, na katerem, ali ze bolje, v katerem bi mogel nenehno, nenehno prebivati Bo0ji Sin, Jezus Kristus, v ljubezni do bratov in sester, v spolnjevanju Bo0je volje, v premizljevanju Bo0je besede in tudi v prejemanju svetega obhajila. Naj tudi vaze 0ivljenje, dragi bratje in sestre, postaja oltar, na katerem bo Gospod Bog vedno lahko po ival kot pri nekom, ki ga vabi, ki ga sprejema in ki ga ljubi.

Skupaj prosimo Marijo, Marijo Pomagaj, njo, ki je loveztvu podarila Sina, Jezusa Kristusa, ker je bila pripravljena spolniti Bo0jo voljo, da bomo tudi mi v tem letu, ki ga nastopamo, pripravljene spolnjevati Bo0jo voljo. In da bomo v spolnjevanju Bo0je volje tudi mi, najprej v sebi do0ivljali vedno znova prihod Bo0jega Sina, utelezenje Bo0jega Sina na skrivnosten na in in da bomo potem tudi mi prinazali temu svetu, bratom in sestram Jezusa Kristusa, brata in Odrezenika.

Marija Pomagaj, na danaznji dan te posebej prosimo, da bi naze 0ivljenje postalo prostor za rojstvo tvojega Sina in hkrati tudi prosimo za tisti pogum in zvestobo, da bomo postali razodetje tvojega Sina. Marija Pomagaj, prosil za nas!

Po zvo nem zapisu